

14., 15. a 16. neděle v mezidobí

6. červenec AD 2014

číslo 27., 28. a 29.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

14. neděle v mezidobí

Vzpomínáme, Bože, na tvé milosrdenství ve tvém chrámě. Jako tvé jméno, Bože, tak i tvá chvála sahá až na konec země. (Žl 48,10-11)

1. čtení: Zach 9,9-10 2. čtení: Řím 8,9.11-13 Ev.: Mt 11,25-30

Žalm 145 Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.

15. neděle v mezidobí

Ve spravedlnosti uzřím tvou tvář, Hospodine, až procitnu, nasytím se pohledem na tebe. (Žl 17,15)

1. čtení: Iz 55,10-11 2. čtení: Řím 8,18-23 Ev.: Mt 13,1-23

Žalm 65 Semeno padlo na dobrou půdu a přineslo užitek.

16. neděle v mezidobí

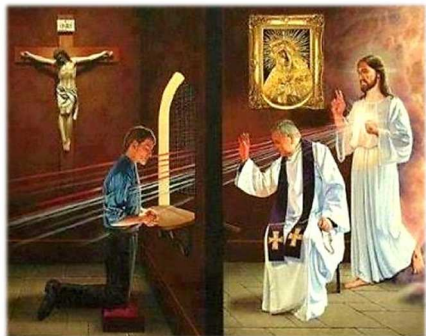
Hle, Bůh mi pomáhá, Pán mě udržuje naživu. Budu s radostí přinášet oběti, chválit tvé jméno, Hospodine, že je dobré. (Žl 54,6.8)

1. čtení: Mdr 12,13.16-19 2. čtení: Řím 8,26-27 Ev.: Mt 13,24-43

Žalm 86 Tys, Pane, dobrý a shovívavý.

Tři období duchovního života (část 1.)

OBDOBÍ OČISTNÉ

Při prvním obrácení přechází člověk ze stavu smrtelného hříchu do stavu milosti posvěcující. Stává se tak při svatém křtu, případně při svaté zpovědi, pokud někdo žil dlouhou dobu bez milosti. První obrácení přijde dost často po nějaké bolestné zkoušce, po které se duše jako marnotratný syn postupně odtrhuje od světa, aby se navrátila k Bohu. Při tomto obrácení se k nám nejprve přibližuje Bůh. On nám vnuká dobré myšlenky a počáteční dobrou vůli, která je začátkem spásy. Pomáhající milostí a zkouškami zpracovává duši, dokud do ní nezaseje Boží semínko. Začne orat první brázdou a oře stále hlouběji,

aby zničil kořínky plevelu, které ještě zůstaly, jako vinař, který z mladé vinice odstraňuje všechno, co jí brání v růstu.

Mentalitu začátečníků poznáme tehdy, když si všimneme, jak poznávají a milují Boha a sebe samé. Pravda, najdou se i mimořádní začátečníci, kterými byli např. velcí světci na počátku svého duchovního života, kteří dostali větší milost než mnozí pokročilí. Vždyť i v přirozeném životě mluvíme o „zázračných dětech“, ale stále jsou to jen děti, a proto můžeme alespoň všeobecně něco říci o jejich mentalitě.

Začínají poznávat sebe sama, svojí ubohost, nouzi, proto musí každý den pozorně zpytovat svědomí, aby se napravili. Začínají poznávat Pána Boha v zrcadle stvoření, v přírodě nebo i v podobenstvích Krista Pána, např. v podobenství o marnotratném synovi, o ztracené ovečce, o dobrém Pastýři. Je to přímý vzlet duše k Bohu, podobný letu skřivánka, který vyletí od země k nebesům a zpívá. Začátečníci poznávají někdy dobrotu Boží i v tajemstvích spásy, ale ještě s nimi nejsou spřáteleni, neboť toto poznání je pro pokročilejší. Milují Pána Boha přiměřenou láskou; velkodušnější z nich mají jakýsi svatý strach před hříchem, takže se dokáží vystríhat smrtelného hříchu i dobrovolných lehkých hříchů. Proto umrtvují smysly a nezkratné vášně, žádostivost těla, očí i pýchu.

Po určitém čase statečného zápasu dostanou zpravidla za odměnu citové útěchy v modlitbě a při studiu Božích věcí. Bůh takto dobývá i jejich citovost, ze které obyčejně žijí. Velkodušný začátečník miluje Boha „z celého srdce“, ale ne celou svou duší a celou svou silou a celou svou myslí. Duchovní učitelé píší, že v té době se jim dostává mléko útěchy. Vždyť i svatý Pavel říkal: „Nemohl jsem s vámi mluvit jako s lidmi duchovními, ale jako s tělesnými, jako s nedospělými v křesťanské víře. Krmil jsem vás mlékem, ne tuhým pokrmem, protože byste ho nebyli snesli. Dokonce ani teď ho ještě nesnášíte, protože jste pořád ještě tělesní.“ (1 Kor 3, 1-3)

A co se potom zpravidla stává? Skoro všichni začátečníci začnou na těchto útěchách lpět, jako kdyby byly cílem, ne prostředkem v duchovním životě. Citové útěchy se tak stávají překážkou, příležitostí k duchovní nenasytosti, zvědavosti ve studiu věcí Božích, podvědomé pýchy. Pod rouškou apoštolátu promlouvají jako zkušení učitelé. A tak se znovu objevuje sedm hlavních hříchů, říká svatý Jan od Kříže; pravda, už ne tak okatě, jako před obrácením, ale spíše v duchovní oblasti. Stávají se překážkou pravé a trvalé zbožnosti (Temná noc, kn. I, kap. 1-7).

Temná noc smyslů

V této chvíli nemůže přijít nic logičtějšího a životnějšího než druhé obrácení, které svatý Jan od Kříže nazval „trpným očišťováním smyslů“ (kap. 8), aby přišli „na osvěcující cestu pokročilých, na které Bůh živí duše vlitou kontemplací“ (kap. 14). Toto očišťování je spojené s delší citovou vyprahlostí, v níž bývá začátečník zbaven citových útěch, na kterých příliš lpěl. A jestliže v takovémto stavu živě touží po Bohu, po jeho království v nás, jestliže se bojí, aby ho neurazil, to je druhé znamení, že toto očišťování je od Boha. No, a když se k živé touze po Bohu připojí i těžkost konat dlouhé rozumové úvahy v modlitbě, a duše se kloní k prostému

nazírání na Pána láskou (kap. 9), je to třetí znamení, že druhé obrácení se dovršuje. Duše se už zvedá k vyššímu životu, totiž k životu na osvěcující cestě.

Když se duše dokonale podrobí tomuto očišťování, bude Duch stále dokonaleji vládnout nad její smyslovostí. Uzdraví se z duchovní nenasytosti, z pýchy, a naučí se lépe poznávat svoji ubohost. V této krizi Pán oře již hlubší brázdu, jak to naznačil ve chvíli ospravedlnění neboli prvního obrácení.

Tato krize je však nebezpečná, tak jako v přirozeném životě věk okolo čtrnáctipatnácti let. Někteří se zpronevěří svému povolání. Mnozí se nepodrobí těmto zkouškám tak, aby po nich mohli nastoupit na osvěcující cestu pokročilých, ale zůstanou vlašni. Potom však už nepatří k začátečníkům, ale spíše k duším zaostalým. O nich v jistém smyslu platí slova Písma svatého: „Nepoznali čas svého navštívení“ (Lk 19, 44; Jer 50, 31; Žl 94, 8; Žid 3, 8; 15, 4, 7), totiž hodinu druhého obrácení. Tyto duše, zvláště jsou-li to kněží či řeholníci, se potom dostatečně nestarají o dokonalost. Nevědomky zdržují na cestě k dokonalosti i druhé, a bývají osudnou překážkou pro ty, kteří opravdu po dokonalosti touží. Jejich modlitba je jen suchopárným vyslovováním slov.

Naopak duše, které užitečně prošly krizí zkoušek, bývají podle učení svatého Jana od Kříže obdařené začátečnickou vlitou kontemplací tajemství víry, se kterou je spojena živá touha po dokonalosti (kap. 14). Začátečník se stává pokročilým a vstupuje do života osvěcujícího. Lépe poznává svoji ubohost, marnost světa a pomíjivost lidských poct a hodností. Začíná žít novým životem – dítě se stává mladíkem.

(Reginald Garrigou-Lagrange OP)

Najdi skrytou postavu

V následujícím textu je ukryta jedna postava. Kdo ji rozluští a správnou odpověď zašle pomocí SMS na telefonní číslo 733 741 614 do 24. července, bude zařazen do slosování a může vyhrát knihu: Proměň můj nářek v tanec.

Krásná vdova, která bydlela v Betúlii. Toto město oblehl s asyrským vojskem vrchní velitel Holofernes. Všichni se již chtěli vzdát, ale ona se přihlásila, že město osvobodí. V noci pak vyšla z města, odešla do nepřátelského tábora a byla přijata Holofernem. Když se opil, sešla mu hlavu, a tak židovský národ zachránila.

Církev se směje

Dvě řádové sestry jedou autem a dojde jim benzín. Auto škytne a zastaví, sestry vystoupí a v dáli uvidí benzínovou pumpu. Dojdou tam a prosí pumpaře, jestli by jim nenatočil trochu benzínu, aby dojely k pumpě a mohly natankovat. „Ale beze všeho, sestry“ povídá pumpař, „máte kanystr?“ „Nemáme. Nemohl byste nám prosím nějaký půjčit?“ ptají se sestry. „Zkusím něco najít“ povídá pumpař. Za chvíli se vrátí a říká: „Sestry, víte, je mi to nepříjemné, ale, no, mám tu jen starý nočník. Jestli Vám to nebude vadit, tak Vám ho půjčím.“ „Ale nevdá, to je v pořádku.“ Pumpař tedy natočil trochu benzínu do nočníku, sestry poděkovaly a vracejí se ke svému autu. Přijdou k autu a nalévají benzín z nočníku do nádrže. Jede kolem nákladák, řidič zastaví, vykloní se z okénka, vytřeští oči na sestry, jak nalévají nočník do nádrže, a povídá: „Teda sestry, Vaši víru bych chtěl mít!“

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 6. 7. do 27. 7. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
14. neděle v mezidobí 6. 7. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za † Josefa Kopřivu při 35 výročí úmrtí, manželku Cecílii, zetě Vratislava, rodiče a sourozence Kopřivovy a Škhlovy a živ. r.
	Špičky	9:30	Za † Františka a Marii Čadrový, rodiče z obou stran a živou rodinu Humplíkovu
	Bělotín	11:00	Za † Josefa Beneše, manželku a dvo
15. neděle v mezidobí 13. 7.	Hustopeče	11:00	Za živé a † farníky
Úterý 15. 7.	Hustopeče	14:00	Requiem a uložení urny
Sobota 19. 7. <i>sv. Makrína</i>	Černotín	18:00	Za † Františka Porubského dvoje rodiče a za dvo
16. neděle v mezidobí 20. 7.	Hustopeče	8:00	Za † Josefa Jaška, rodiče z obou stran a živou rodinu a dvo
	Špičky	9:30	Za † Josefa Syptáka a syna Václava, dvo a živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
Pondělí 21. 7. <i>sv. Vavřinec z Brindisi</i>	Špičky	17:30	Za † Annu a Svatopluka Klézlovy a živou rodinu Za Bohumíra Schindlera k nedožitým 85 narozeninám, † manželku Blaženu a † syna Jiřího
Středa 23. 7. <i>sv. Brigita, svátek</i>	Černotín	17:30	Za † Václava Cagaše, 2 prarodiče a živ. rod.
Pátek 25. 7. <i>sv. Jakub, apoštol, svátek</i>	Hustopeče	16:00	Za Václava Žemlu, rodiče, zetě a živou rodinu Za Annu Veverkovou, manžela a rodiče z obou stran
	Heřmanice	17:00	Za živé a † farníky a občany Heřmanic
Sobota 26. 7. <i>sv. Jáchym a Anna, památka</i>	Bělotín	7:00	Za poutníky a na jejich úmysly
	Špičky	18:00	Za † syna Jiřího, živou a † rodinu Hošťálkovu a Vozákovu
17. neděle v mezidobí 27. 7.	Hustopeče	8:00	Na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o dar zdraví u příležitosti životního jubilea 60 let
	Hluzov	9:30	Za živé a † farníky a občany Hluzova
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky

V případě potřeby zaopatření nebo pohřbu volejte tel. č. 733 741 614